

Redaktie:

Tjepke de Jong, Gerben Stegenga, Tetsje van der Sluis,
Gonny Hornstra en Coby de Graaf.

Redaktieadres:

Breedstr.162, 8556 XM SLOTEN
Tel.: 05143-636

Inleveringsdat. copy:

17 februari 1988

Postabonnement: portokosten f. 6,-- per jaar.

Bankrekeningnummer: 3052 54 154, Rabobank te Balk.
Girorekening van de bank 825457

December is de maand van de winter, pakjes- avond,
gezelligheiden gedichtjes maken.

De maand van dennegroen en kaarslicht. December is
de maand van, het terugkijken op alweer een jaar.
En het is de maand, waarin de Stadsomroeper verschijnt.
Deze keer dagen wij u uit, om in de sfeer van Sinterklaas
te blijven, voor een dichtwedstrijd. En we hebben
een verhaal over "een wonderbaarlijke visvangst".
Ook willen we even stil staan bij Memento Mori.

Natuurlijk hebben we weer enkele pagina's over de
historie van onze stad Sloten en zijn inwoners. Voor
de verandering plaatsen we enkele familie puzzels,
om gezellig samen onder de kerstboom te maken.

December is ook de maand om iedereen prettige kerstdagen
en een gelukkig en gezond nieuwjaar toe te wensen.

Elisabeth Spoelstra-Hoogland bereikte de leeftijd van 77 jaar, na een gelukkig huwelijk van 53 jaar. Twee "zaken" waarvan men mag stellen, bevoorrecht, al was haar laatste levensjaar niet gemakkelijk. Een vrouw die diende in haar gezin, daadwerkelijk een voorbeeld ook in dat opzicht, plichtsgetrouw, liefdevol. Op de rouwbrief stond: "Haar leven was Christus en haar sterven gewin. Zij overleed op 10 januari.

April sterft Wiebe Schilstra, die de laatste jaren weer inwoner was van onze stad. Hij werd 78 jaar, geboren in het "Gaasterlandse", waar hij een groot deel van zijn leven doorbracht. Werkzaam als agrariër, maar ook een tijd als huisknecht op "Rinia State" bij de fam. Alta in Oudemirdum. In wezen vaak een "zwaarmoedig" mens, soms tobkend met de levensvragen, kerkelijk behorend tot de "Bosgemeente". Maar voor hem en ieder geldt: "Wie Mij aanroept in de dag der benauwdheid, zal Mijn heil zien".

13 mei liep Tjalling Stegenga zijn loopbaan in dit leven af. Een calvinist in hart en nieren, behorend tot de Gereformeerde kerk, die hem lief was en aan welks gemeentelven hij veel van zijn tijd besteedde. Een mens, bijbel-en beginselvast, werkzaam in de landbouw, later bij D.E. in Joure, lange tijd inwoner van onze stad. Bij de rouwdienst werd gelezen het woord van de psalmist, als die zegt: "Gij hebt mij gered, ik heb geloofd en mag nu wandelen voor uw aangezicht".

Johannes Verbeek overleed 21 mei op zeer hoge leeftijd (89 jaar), na een gelukkig huwelijk van 63 jaar. Een begenadigd mens, in dat opzicht, kan men stellen. Geboren in onze stad, waar hij lange tijd zijn beroep uitoefende als schilder, in een bedrijf, waar reeds zijn voorgeslacht (met dezelfde naam als hij) werkzaam was. In zijn leven vervulde hij diverse functies in onze plaatselijke samenleving. "Hy wie oertsjûge, dat de dea oergong is ta it Libben". Een gelukkig mens die dat als zekerheid mag weten.

10 Augustus riep God zijn kind, Geeske Schotanus-Jongsma. Geboren en getogen in Sloten, waar zij haar leven doorbracht. Een vrouw, die haar huishouding bestuurd met liefde en toewijding, voor-zeker geen geringe opgave. Een blijmoedig mens, levende uit de zekerheid van haar geloof, waarvan zij een getuige was. In heel haar houding wetend, en vertrouwend, gezocht en vrijgekocht te zijn.

-.--.-

Kerkepad en Monument van de maand.

1988 wordt voor onze stad een belangrijk jaar. Naast de steeds terugkerende z.g. "vaste evenementen", zoals div. elfstedentochten, sipelsneon, div. foto/puzzeltochten, skûtsjesyldei enz., zal dit jaar ook in het teken staan van beide boven omschreven "zaken". Door de kerkvoogdij der Ned. Herv. Gemeente zijn vaste afspraken gemaakt met de leiding van het T.V.-programma "Kerkepad", wat een uitzending over Sloten betreft. Voorafgaand zullen opnamen van Sloten zelf worden gemaakt, die (2e helft juni) eveneens worden getoond. Door de NCRV kerkepad-organisatie zult u binnenkort wel definitief worden in- en voorgelicht.

Dat het de beide zaterdagen volgend op de uitzending, een enorme toeloop van bezoekers aan Sloten zal worden, staat nu al vast. Ook zal, (zoals voorlopig gepland), onze stad in de komende herfstmaand (sept.) centraal staan als "Monument van de maand" waarmee dan de nat. monumentendag (denkelijk ook in sept.) zal samenvallen. De Stadsomroeper houdt u wel op de hoogte, wij komen in de volgende nummers wel op één en ander terug.

-.--.-

HJIR EN HJOED

Berne: op 13 oktober Erwin Krol
 op 27 oktober Patrick Wilco de Vries
 op 4 des. Geeske Schotanus

Salang troud: Arend en Jeltsje Breimer wiene op
 8 oktober 45 jier troud. Lokwinske.

Ofreizge: Hilda Ottema nei Ljouwert
 Hilda Poortema nei de Jouwer
 Linda Verhoeff nei Balk

Hiel fertrietlik is, dat de blide hope by Lolke
en Marjan Folkertsma, omkeard is yn fersleinens,
doe't harren jonkje ANTON op 17 novimber berne,
mar ek stoarn is .
Sterkte tawinske!

Nije ynwenners: fam. J. Been,
Dubbelsstrj.

De need fan Sinteklaas en fan it Krystfeest yn't
begjin fan'e oarloch.

De bakker tsjin Sinteklaas: "No ha wy de hichte tink,
Sinteklaas, Jo hjir noch? Man wat dogge Jo hjir yn'e
kjeld? Wêrom geane Jo yn'e goedichheid net wer nei
jo waarme lân werom?".

"Jo hawwe goed praten bakker. Hoe moat ik thúskomme?
Myn moaie skimmel is foardere, myn stêf ha se yn
myn kosthûs opstookt, dêr wie gjin branje mear. Ik
koe sels gjin wurk krije - dus gjin jild. Reisjild
kin ik faaks wol fan de winterhelp of fan'e tsjerke
krije, mar hoe dan?

Wêr is in auto en wêr is bezine? En mei in kâlde
trein alhiel troch België en Frankryk, och man dat
kin dochs net op myn âlde dei? Boppedat is it dêr
noch minder as hjir, seit de krante en ik ha fansels
gjinn bonnen en gjin pas - se kinne my wol deasjitte
as in spion. Lêsten wier ik al hast oppakt, want
se tochten dat ik in geheime sinder ûnder myn burd
hie!

Ik ha fan't winter in protte op'e dakken, mank bosken
antennes sitten en dêr hearre jo wat, dat sis ik
jo. Ik wist fansels net, dat ik net nei alles harkje
mocht, ik hearde tastiene en ferbeane útstjoerders
en ik sil jo sizze: ik ha my besaud! Ik weagje my
net mear yn in fleanmesine. Ik soe faaks oer Ruslân
reizgje kinne, mar kin ik my dêr as tsjerkehillige
wol weagje? Ik ha my noch it slimste besaud oer de
lju dy't my hjir begjinne te fersmiten en dêr
útlânske feesten foar ynhelje. Lju dy't de mûle fol
nasjonale leuzen hawwe, fersmite ús nasjonale feest,
of is Sinteklaas dat soms net? Se fiere in Krystfeest,
dat mear op Sinteklaas, of leaver Sintejanklaassen
liket, op syn Amerikaansk. It hyt op'e kaarten fan
Christmas of Weihnachten: in moai kristlik feest!
Plumpudding en Weihnachtsbôle litte har it hiele
Krystbern ferjitte!

As ik dan fertsjinne ha, om ôfkonfoaid te wurden:
stiet it der yn ús lân dan mei it Krystberntsje ek

al sa foar? New York en Berlyn boppe Bethlehem?
En it Sinteklaasfeest, hichtepunt fan it bernelibben
yn dit lân, spielt op hege weagen fan "Ynter" nasjonaal
tinken troch it goatsgat!
Sjesa bakker, dat is my fan't hert. Myn fuotten binne
wer lekker waarm wurden by jo ounen. Jûn hear!

ût "Koarstekoeke" fan Kok
des. 1940.

~ de Vm: Herv: Pastorie ~ aan de Heerenwal

— ♦ —

Een der markantste bouwwerken, die het beeld van onze stad bepalen, is gevestigd aan de Heerenwal, in de volksmond nog altijd geheten "de Pastorie".

Je zou kunnen spreken van een "tweeling" als men de gevels vanaf de tegenoverliggende bewalling beziet.

De werkelijkheid is echter dat de zuidelijke helft in 1610 werd gebouwd en het noordelijk deel in het jaar 1671.

De beide trapgevels zijn de grootste van Sloten en vormen met de overige, die onze stad rijk is, een groot monumentaal bezit.

Het uiterlijk van het gebouw, opgetrokken van kleine rode Friese baksteen (wat de voorgevels aangaat), vormt met de overige achter- en zijgevels een harmonisch geheel. Binnen is het gebouw voorzien van oude "bedschutten" en balkzolderingen met in de voorkamer "plafondschilderingen", terwijl de gebeeldhouwde bedstee, div. wenteltrap(jes) het geheel vervolmaken; nog afgezien van de betegelde wanden en de "aankleding", die bij de restauratie is aangebracht.

De 1e bewoner en eigenaar was Epheus van Oosterzee, die begin 1600 burgemeester van Sloten was en lid van het College van G.S. van Friesland; hij was tevens de 1e Pres. kerkvoogd van de Hervormde gemeente, tijdens de kerkbouw in 1647.

De 2e bewoner is: Cyprianus Bruynsma, ook lid van het College van G.S. en burgemeester van Sloten - het is dan 1674.

Zijn vrouw Dedtie Oenema erft op 8 dec. 1663 éénvierde deel van de nalatenschap van de 1e bewoner (van Oosterzee).

In de jaren 1674-1708 is bewoner: Jan Bruynsma (zoon van Cyprianus): hij wordt in div. archiefstukken innocent genoemd; zijn bezit wordt beheerd door enkele voogden.

Van 1708-1733 komt het huis in eigendom van Epheus van Hylckama, secr. van de stad Sloten. Hij koopt het pand van de voogden van voornoemde Jan Bruynsma. (om de gemaakte schulden te kunnen betalen, staat er; wie die heeft gemaakt is niet duidelijk, of het is Jan, of het zijn de voogden geweest). De koopprijs is 1.125 Caroligulden.

In 1733 tot 1748 woont er juffrouw Hylckama (d.i. Cecillia Roorda van Velzen (de wed. van de reeds genoemde secr.)).

Het huis komt kort daarop in handen van Jovius-Duco-Hanekamp van Harinxma thoe Heeg, (gecommiteerde van Friesland), die het spoedig weer overdoet aan de fam. Hylckama. (Jovius woonde op " 't Hospitaal" onder Harich).

Het blijft daarna in bezit van de erven Hylckama, want in 1779 woont Johan-Pieter van H. erin, die het doorverkoopt aan zijn broer Epheus voor 1700 caroligulden op 24 sept. 1785.

Op 26 juni 1790 wordt het pand gemeentebezit ingevolge de raadsresolutie van 4 december, daaraan voorafgaand. De koopsom is dan 2.000 caroligulden. Het wordt bestemd tot woning van de predikant ds. A. Braunius, die dan in Sloten staat en het voordien huurde voor 40 caroligulden per jaar.

In het koopbesluit staat; "Dat het om veel redenen welvoegzaam was, dat ervanstadswegen een husing wierde gekogt tot eene pastory".

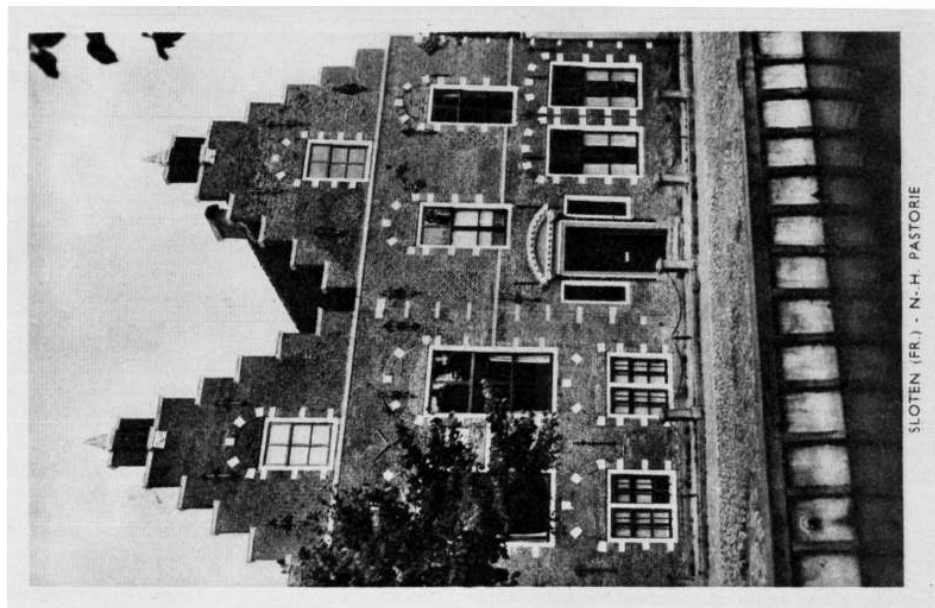
Na 9 jaar als pastorie reeds in gebruik, komt het huis in 1799 bij de scheiding van kerk en staat onder beheer en in eigendom van de Ned. herv. kerkvoogdij.

Sindsdien heeft het grootste deel van de 42 predikanten, die de Herv. gemeente van Sloten dienden, er gewoond. De laatste was ds. Pool, u allen vast bekend.

De overigen kunt u lezen op het naambord, wat in de kerk hangt.

In 1971 verkoopt de kerk_voogdij het huis aan.

Ir. J. Vegter, die het restaureerde.

SLOTEN (FR.) - N.-H. PASTORIE

Een "wonderbaarlijke visvangst"

Interessant rond dit pand zijn ook de nota's van onderhoud en de toenmalige prijzen; een kleine greep daaruit: Betaald aan Hans Gerbrands voor 2 hantysers (ankers) de somma van 19 gld. + 15 ct.

Luitske-Ydskes krijgt in 1790 voor buitenschilderwerk f. 35,-- en 12 ct.

Steenhouwer van Wijk (nu nog in Sneek) ontvangt voor gedaan werk op 3 febr. 1791 het "bedrag" van 11 gld. en 15 ct.

Als we in de jaren 1800 wat dichter bij huis komen ontvangt T.M. Hofman voor timmerwerk 733 gulden en Joh. Verbeek f. 253,47 voor buiten- en binnenschilderwerk. (het is dan 1879),

Terwijl Geertje Rinkema voor het schoonmaken f. 15,09 beurt.

Om schijnbaar aan meer financiën te kunnen komen plaatst de kervoojdij een advertentie in de Leeuwarder Courant van 13 december 1879, waarbij het antieke bedstee publiek te koop wordt aangeboden.

- Onbegrijpelijk - (het gaat gelukkig niet door). Een nieuwe stoep met palen en kettingen kost in 1910 het bedrag van 112 gld. (de stoep en de palen kunt u nog zien).

Het Noordelijk deel van het gebouw heeft sinds het bestaan in 1671 heel andere bestemmingen gekend.

Het begon als raadskamer voor de vroedschap, die een dertigtal jaren daarvoor was ingesteld en waarvan de reeds genoemde Cyprianus Bruynsma ten tijde van de aanbouw voorzitter was.

In het gebouw (de grote zaal) hield tevens het vrederecht af en toe zitting; dit rechtscollege behandelde strafzaken in de z.g. "kleine criminele sfeer" - sprak recht in familievetes, kwesties rond erfdiensbaarheden enz.

Alhoewel het niet de bevoegdheid van het "Halsrecht" bezat, (uitspreken van een doodvonnis etc.) waren de

methoden toch lang niet mals; stokslagen, opsluiting onder de Lemsterpoort, verbanning en het dragen van de steenen "rondt ten bolwercke", onderleiding van de stadsschutterij waren zo ongeveer de maatregelen. (de 2 stenen met ijzeren halsband hangen nog in het stadsmuseum).

De eerste die de functie van vrederechter in Sloten uitoefende was Friedrich von Hohelandsberg- een neef van Anna-Maria-Louise van Hessen-Kassel; zij was de vrouw van Johan-Willem-Friso (Us Heit).

Ook was in het gebouw gevestigd de Latijnse school- welke door ged. staten in Sloten was ingesteld sinds 1591.

Van de 18 rectoren en wnd: die er tot begin 1800 zijn geweest waren de meesten niet gehuisvest in de Pastorie, de eerste die daarin wel voorkomt is Horatius Titema (van deze man heb ik een stukje gebrandschilderd glas waarop het familiewapen en de namen: Horatius Titema (procureur tot Slooten) en syn wijf Hubrechtie Buitenpost Anno 1656) - destijds gevonden achter het behang van Heerenwal no. 63.

Na opheffing van de Lat. school doet de grote zaal nog dienst voor div. bestemmingen o.a. als ontvangst-kantoor der Rijks-belanstingen, voor dat doel wordt het door de kerkvoogdij op 2 okt. 1879 verhuurt aan J. Dekker Rijkcommies hier ter plaatse.

Als laatste fase krijgt dit deel van het gebouw een meer speciale kerkelijke bestemming; naast vergader-ruimte voor div. verenigingen is het de plaats voor het "Vrage Leeren" en vele oudere stadgenoten zullen daaraan nog de herinnering bewaren.

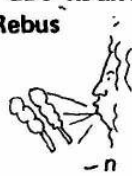
Sinds de afgelopen week, is de nieuwe
eigenaar van het gebouw: Notaris Mr.
J.D. VLESSING uit Heerenveen.
die het dit voorjaar gaat bewonen.

EFKES PUZZELJE

Ynstee fan de wenstige fragen oer Fryslân en de sei-sprekwurden, diskear der ris in púzzeltsje tusken-troch. De antwurden steane op in oare bledside yn dit krantsje. Suksès!

Rebus

-n

p=m z=t

-b -n

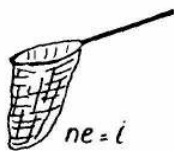
f=g -n

h=g

-t

ne=i

lân=le

-z

-z

1	2	3	4
2			
3			
4			

Fan boppen nei ûnderen en fan lofts nei rjochts deselde wurden ynfolje.

- grutte plant dy't yn 'e bosk groeit
- lytse es
- ammerke om wetter út in put te skeppen
- plak dêr't hannel dreaun wurdt.

-K

-I

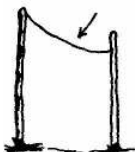
AK=E

A=E

-B

N=K

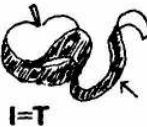
H=F

HE=O

YK=E

I=T

-M

O=E

+L

GEEN VANGSTBEPERKING VOOR SLEATTEMER ZEEVISSERS.

Zoals u wellicht zult weten, bestaat er op dit moment flink wat onrust en onvrede bij de Hollandse vissersvloot, doordat onze minister van Landbouw en Visserij, dhr. Braks, een vangstbeperking c.q. verbod heeft uitgevaardigd voor een aantal soorten vis, waaronder schol en kabeljauw. Het portret van deze bewindsman zult u dan waarschijnlijk ook tevergeefs zoeken, thuis op de schoorsteenmantel van de heren vissers. Ook kunt u het beter uit uw hoofd laten om een Urker visserman tezamen met een inspekteur van de A.I.D. voor een feestelijke avond bij u thuis uit te nodigen. Bent u dat wellicht toch van plan, dan is het aan te bevelen om uw inboedelverzekering maar eens drastisch te verhogen.

Deze 'reboelje' in de visserswereld weerhield een twintigtal Slotenaren er niet van om op dinsdag 20 oktober j.l. eens een dagje te gaan zeevissen, dit in gezelschap van ca. dertig Urkers, die door oud-Wyckeler en de thans als rechercheur op Urk actief zijnde Johannes Spoelstra waren 'opgetrommeld'. Organisator aan Slotenkant was de man, die naar men zegt nog gekker op vis is dan op zijn eigen vrouw, Anke Pander. Zorgvuldig waren de personen voor deze expeditie dan ook door hem uitgezocht. De redactie van dit blad bevond zich in het eminente gezelschap van Henk 'fan Dieuwke' de Jong, Jacob Poepjes, Durk Leentjes, Ed en Agnes de Bruin, 'Grutte' Wiebe Haringsma, Arie Komen, Lodewijk en zoon Pieter Douwe Albada, Lolke Folkertsma, de gebroeders Pieter en Jan Willem Roffel, Henk 'Havenmeester' Spoelstra, Reitze Schotanus, Anke Pander en de speciaal uit Joure 'overgevlogen' Sander Visser. Vooral laatstgenoemde zou zich in de loop van de dag als een formidabel visserman ontpoppen en deed daarmee zijn achternaam dan ook alle eer aan. Vergelijkingen werden al getrokken met de in de Zuidwesthoek wel haast legendarische hengelsporter Riekus Visser.

Doordat de koersdalingen juist een dag eerder voor een

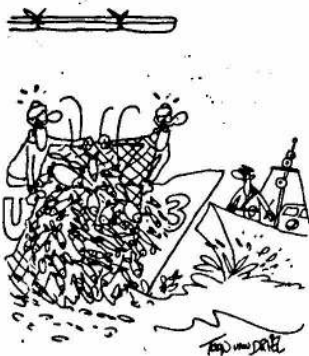
gigantisch tumult in de beleggerswereld hadden gezorgd, besloot Erik Smit op het laatste moment maar thuis te blijven, een gang naar de dichtstbijzijnde apotheek om wat kalmeringstabletten was voor hem op dat moment waarschijnlijk belangrijker dan als zeeheld verkleed de Noordzee van z'n laatste restje vis te ontdoen. Ook vrouwlief Marja moest vanwege een opkomende verkoudheid verstek laten gaan. Verder ontbrak de nooit een zee te hoog gaande Hielke Jan de Jong op het appèl, de ook al niet al te florissante stand van de dollarkoers zal naar alle waarschijnlijkheid hiervan de oorzaak zijn geweest. Dat de thuisblijvers weer eens ongelijk kregen, zou in het vervolg van de dag pas blijken.

Om half zeven vertrok het prominente gezelschap richting Den Helder, alwaar de "Mercurius" gereed lag om de reikhalzend naar zee verlangende vissers te transporteren. De Noordzee was die dag behoorlijk onrustig als gevolg van een stevige wind en een nog wat nawerkende storm van een paar dagen daarvoor. Sommige leden van het gezelschap hadden het flink moeilijk om de opkomende zeeziekte het hoofd te bieden. Het kostbaar in de maag opgespaarde voedsel moest door een enkeling dan ook, met tegenzin, mondjesmaat aan de gulzige zee worden prijsgegeven.

Nadat de kapitein van het schip het sein had gegeven dat de hengels konden worden uitgeworpen, was het prijsschieten geblazen. Vooral Anke en Wiebe moesten zich enkele dagen op hun werk flink hebben lopen 'sparen' want met een enorme werklust werd in no-time een hele partij makreel door deze heren uit het water geslingerd. Sander had in de aanvangsfase de nodige moeite om de paternoster in de ijskoude Noordzee neer te laten dalen, maar ja, alle begin is moeilijk. Ed de Bruin paradeerde over het dek, net of Amerika nog niet ontdekt was en hij de eerste zou zijn die dit even zou fiksen. Zijn als enige dame in het gezelschap opererende vrouw Agnes viste dusdanig geroutineerd, dat je wel haast moest denken dat ze voor de tijd minimaal enkele uren per dag in het Diep had

VANGSTVERBOD OP BIJNA ALLE VIS

***Wij zijn aan het
sportvissen!***

geoefend, alleen de deining van de zee belette haar om uitbundig op het dek op en neer te dansen.

Lodewijk had het bepaald niet naar de zin want hij verwachtte, dat er expliciet op kabeljauw zou worden gevestigd. Hij had waarschijnlijk bij het horen ervan, de grammofoonplaat van Piet Römer, waarop deze de onvergetelijke woorden bezingt:

"Want er is één ding wat ik nooit zou kunnen missen, dat is vissen", voor de haaien gesmeten.

Ook Sander kwam mede door de hulp van Jan Hofman's waardige opvolger Durk Leentjes steeds beter in de wedstrijd. Ook hij slingerde de éne na de andere makreel aan boord,

tot het moment dat er zich ineens twee snoeren aan z'n hengel bevonden. Het éne bleek het bezit te zijn van de zich aan de andere kant van het schip bevindende Agnes, die naar ze zei 'alles kwijt' was. Het naar sensatie riekende deel van de bemanning bulderde, bij het aanschouwen van dit tafereel, van het lachen en had de nodige moeite zich staande te houden om niet over de railing te verdwijnen. S. Visser, op wraak belust, liet even later dezelfde lachers in opperste vertwijfeling achter, want hij was het die als eerste een 'joekel' van een kabeljauw aan het zeewater onttrok. Op het dek springend, alsof hij zojuist Piet Hein in een zeeslag de oren had gewassen, kon de dag voor hem in ieder geval niet meer stuk. Als de kapitein van een Urker kotter hem hier bezig had gezien, had deze hem zondermeer direkt een vet kontrakt als bemanningslid aangeboden.

Hoe meer de dag vorderde, des te overvloediger namen de gevangen vissen beslag van de emmers van hun moordernaars. Aan de grote bak, op het achterdek, sloofden Jacob, Lolke en Henk 'Havenmeester' zich uit om het gedierte van hun ingewanden te ontdoen. De gebroeders Roffel hadden er ook flink schik in en wekten de indruk dat de arbeid verricht op het tuincentrum "Schoonoord" slechts een jeugdzonde

was geweest, hier op zee, dat was pas het betere werk. Henk de Jong had de vriezer zeker ook weer eens leeg, want met een nimmer aflatende ijver werd het vlezige goedje door hem uit de steeds leger rakende Noordzee gehaald. Reitze sloeg het gehele spektakel met argusogen gade, hij wenste geen medeplichtige te worden in de massale vismoord. Arie, de altijd goedlachse en opgewekte oud-Urker, vermaakte zich prima op het voordek met z'n werphengeltje en kon zo af en toe zijn zwager Lodewijk een beetje in de gaten houden, die nogal eens in de knoop lag met het vistuig van zijn buurman. Een vechtpartij bleef echter uit.

Tegen drieën gaf de gezagvoerder een teken dat het gebeurd was met de vispret en zette weer koers richting Den Helder. Het éne gedeelte van de klub kon nu z'n vis verder schoonmaken, terwijl het andere part zich in de kombuis te goed kon doen aan een slok koffie of een borreltje.

Tegen half vier zette het gezelschap weer voet aan wal, waarna een tiental Urkers de weg volgde van de stoet Slotenaren, richting "taveerne 't Bolwerk". Organisator Pander had tegen een 'skaplik priiske' een warme maaltijd geregeld in dit etablissement, waar Maurits de op vakantie zijnde Henk Rutgers op waardige wijze verving. De zeelucht had bij een elk flink de eetlust opgewekt en de maaltijd smaakte dan ook meer dan 'bovenmaats', waarschijnlijk was Frans, de kok, blij dat de haaien nog geen bezit hadden genomen van dit uitgelezen gezelschap.

Dit samenzijn zou tevens het einde van een meer dan geslaagde dag worden. Wel zou de redactie van dit blad het op prijs stellen om door één van de heren in het vervolg eens op een gerookt makreeltje te worden getrakteerd, als zo'n evenement zich weer eens voordoet. Anke, Wiebe en al die anderen, de vis wordt toch niet zo duur betaald als Herman Heijermans ons in zijn boek "Op hoop van zegen" wil laten doen geloven? Of wel soms?

Persoonalarmering voor ouderen.

Vorig jaar stelde het gemeentebestuur een nota ouderenbeleid vast, waarin onder meer de persoonalarmering voor ouderen als aanbeveling met een hoge prioriteit was opgenomen.

Uitgangspunt bij deze persoonalarmering is het bevorderen van de zelfstandigheid van ouderen en mindervaliden.

Het is in principe bestemd voor hen (veelal alleenstaanden) die hun situatie als onveilig ervaren, omdat ze in geval van nood mogelijk niet in staat zijn, om op eigen kracht hulp in te roepen. Te denken valt aan personen, die door hun lichamelijke, psychische of sociale situatie aan een aantal vastgestelde criteria voldoen.

Voor de beschikbare subsidie kunnen maximaal 18 telefoonkiesers worden aangeschaft.

Voor het beheer hiervan dient een duidelijke organisatie te worden opgezet, die zich in onze gemeente voor deze doelgroep inzet, voorlopig is gekozen voor een gemeentelijke commissie.

De eerste aanschaf van de apparatuur kan door de provinciale bijdrage worden gedekt, terwijl t.b.v. de exploitatie naast het eenmalige entreegeld een wekelijkse bijdrage van f. 5,-- van de gebruikers wordt gevraagd. Voor aansluiting op het persoonalarmeringssysteem moet u in het bezit zijn van een telefoonaansluiting.

Voor verdere informatie kunt u zich wenden tot het gemeentehuis in Balk, tel.: 05140-3841.

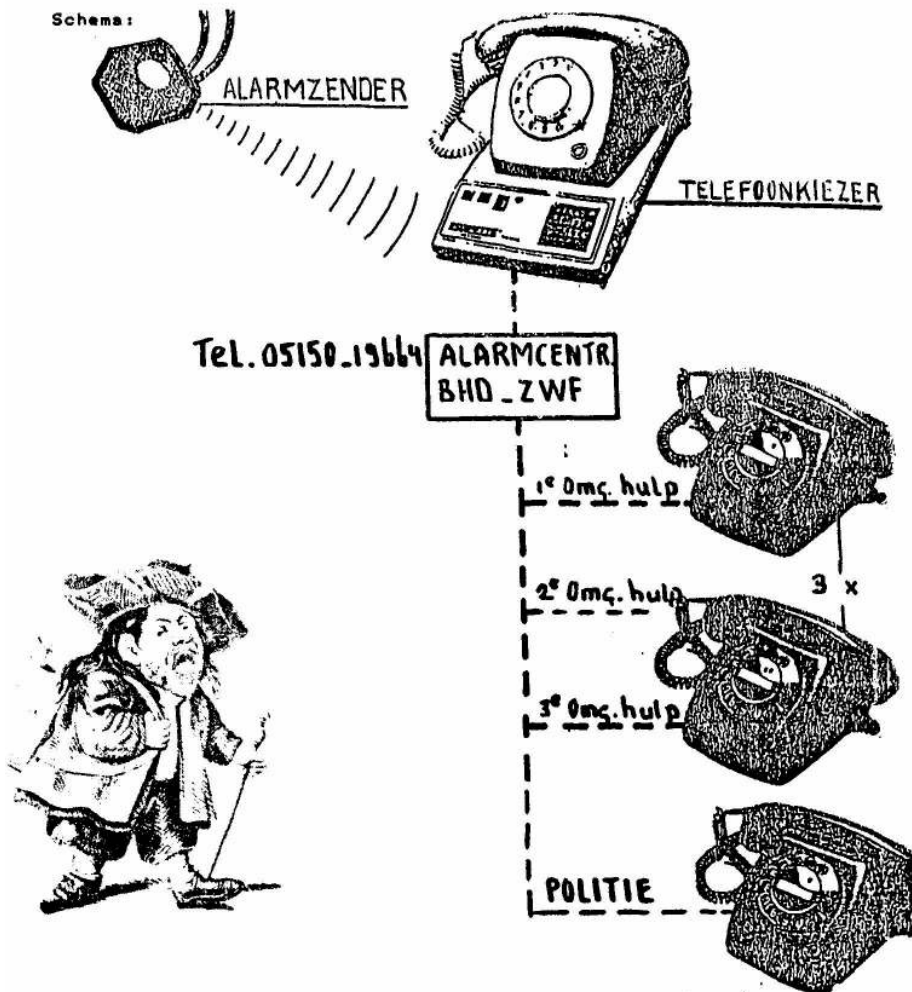
-.-.-.-

Werking:

Bij een alarmsituatie (de bejaarde heeft middels het medallion (zender) de telefoonkiezer geactiveerd) draait de automatische telefoonkiezer het telefoonnummer van de BHD. De centralist van de BHD beschikt over de gegevens van de omgevingshulp en probeert dan een van de omgevingshulp te bereiken, die dan een kijkje gaat nemen. Lukt dit niet dan wordt de laatste instantie door de BHD benadert (b.v. politie)

Schema:

Van de Bejaarden Soos

Op 3 november j.l. waren de leden van de Soos voor de eerste keer van het seizoen 1987-'88 weer bijelkaar. Ook dit jaar blijkt het aantal leden weer terug te zijn gelopen.

Als dit zo doorgaat, dan is de kans HEEL GROOT, dat het Comité Bejaarden Soos genoodzaakt zal zijn haar werk te stoppen.

Wij doen dan ook een beroep op allen, die 55 jaar en ouder zijn, om lid te worden van de Bejaarden Soos. Wij komen éénmaal in de veertien dagen bijelkaar in de Hervormde Consistoriekamer. Er worden diverse spelletjes gedaan.

Deze bijeenkomsten zijn van 2 tot half 5 op de volgende dagen:

in 1987: 15 december

in 1988: 5 en 19 januari

2 en 16 februari

1, 15 en 29 maart.

Het Comité Bejaarden Soos!

BANANA SPLIT.....?

"Do belibbest hjir wat yn sa'n winkel, dat sil'k dy sizze!", seit mefrou v/d Wielen, fan ús pleatslike Végé. "Komt hjir fan'e moarn in Dútser troch de doar, dy't freget om "eine Flasche Milch", wylst er wiist op ús echte fette Fryske Flach kofjemolke. Hawar, Meindert set de flesse foar him del, de man sjocht wat om'm hinne en wol dan ek noch graach in pear appels en wat oar fruit ha. Alles wurdt kreas yn in pûde dien en de man betellet. Dan freget er Meindert om in flesse iepener. Derfan útgeande dat de Dútser hjir yn Sleat mei in boat wie en soks net meinommen hie, joech myn man him in iepener en sei, dat er dy wol hâlde koe. Mar doe krigen wy it noch bern! Hy wipte de doppe fan'e flesse, sette'm oan'e mûle en dronk yn ien kear in heale liter fette kofjemolke op!

Ik rôp noch: "Man, dat kinne jo sá net opdrinken" mar dat wie al te let. Hy fage him ris om'e mûle, seach nochris om him hinne en pakte in pear koeken út'e bak, dy't er daalk ôfreckene.

Wy stiene noch te bekommen fan de grap mei de kofjemolke, doe't hy der al wer lustich op los begûn te iten. "Soed'er dronken wêze?", tochten wy by ús-sels. Mar dat koe hast net, oars soe er alles der al útspuid ha, nei dy fette kofjemolke. Al siet ik wol wat oer ús winkelflier yn en soe'k bliid wêze as er ta de doar út wie!

Doe't er de roomsoezen behimmele hie en him de lêste krûmkes fan't kin fage, foel syn each op'e tsiis. "Aha, Käse!", sei er tsjin myn man. "Wieviel?", frege Meindert. "So etwas", sei ús klant en tsjutte in knap stik tusken tomme en wiisfinger oan.

"Ik snijde it ôf en pakte it yn - 't wie wol mear as 3 ûns", sei v/d Wielen.

Hy rekkene wêr ôf (dat hat er 7 kear dien!), pakte de tsiis wer út en liet him ek dit wer tige smeitsje. Janny Melchers wie tafallich ek yn'e winkel en ik sil dy sizze: wy ha wat ôflake! Op' en stuit tocht ik by mysels: "dit koe Banana Split wol wêze.....", mar 'k ha neat sjoen. Lang om let is er mei wat pakjes segretten yn'e bûse ôfset, want hy moast

noch deselde middeis yn Dortmund wêze, sei er. Ik
ha him útlitten en sein: dan binne jo tsjin dy tiid
wol slachreame wurden!".

Ja man, do kinst' wat belibje!

GEDICHTEWEDSTRIID

"Gedichten meitsje?" "Dat kin ik net!", sille in
protte minsken by harsels sizze.

Mar it docht bliken, benammen yn'e Sinteklazetiid,
dat hiel wat lju (grutten en bern), sûnder dat hja
der sels erch yn hawwe, tige linich mei taal omgeane.
Hja hawwe der gewoan aardichheid oan.

En fan dizze "Unûndutsen talinten" (jongerein en
âlderein) soene wy hiel graach ris wat gedichten
publisearje wolle.

Us beheining is lykwols de beskikbere romte yn'e
Stedsomropper. Dêrom ha wy besletten om der in wed-
striid fan te meitsjen en de moaiste gedichten ôf
te printsjen yn ús blêd. It kin yn't Nederlânsk
of yn't Frysk en it gedicht moat gean oer de "WINTER".
It moat ynlevere wurde fôar 15 jannewaris by ien
fan de redaksjeleden en wurdt yn it maartnûmer fan
1988 ôfprinte.

De jury bestiet út Janny Visser-Geertsma en Tite
Faber-Dijkstra út Wikel.

Hja sille de gedichten besjen en it ferparte yn
leeftydsgroepen.

As it in gedicht foar de jeugdrubryk is, wolle jimme
it der dan efkes bysette?

We hoopje, dat hiel wat lêzers har troch ús moaie
fryske winters ynspirearje litte sille.

DAMKLUB SLEAT

Trije kear kampioen wurde is net neat. Dat barde by damklub Sleat, yn'e kompetysje fan't Súdwesthoek Dambûn. (mar dit hie wol 50 jier duorre!).

In boppeslach fansels, mar soks koe net sa trochgean. Om kampioen te wûrden is makliker as om it te bliuwen. Ferline jier wie it dan ek foarby mei de gloarje. De animo wie der by de spilers wat ôf en it bestjoer seach wol yn, dat der wat barre moast, om de saak wer wat te stimulearjen.

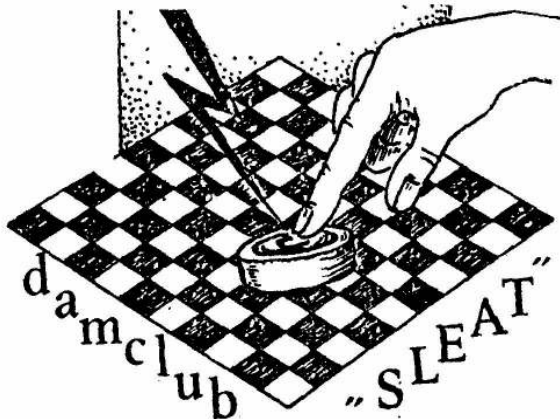
Jongere leden wiene hast net mear by de klub te krijen, want heger einigje koe ommers net.

Sadwaande binne in 8-tal leden no neist it Súdwesthoek Bûn ek lid wurden fan it Ken. Ned. Dambûn.

By de oanmelding moasten wy trochjaan hoe sterk as wy ússels tochten, dat wy wiene it der wol oer iens (nei wat partijen tsjin'e Lemmer), dat wy eins wat te goed foar de 3e klasse KNDB wiene. Wy ha ús dus opjûn foar de 2e klasse en dit hat in goede kar west. Wy stiene nammentlik nei 3 wedstriden al boppenoan. Do'e ha we spitigernôch ien wedstriid ferlern, mar lykwols sit ús ploech yn'e lift.

Sûnder ús jongerein by dit 8-tal hiene wy dit net oprêden. Boppedat dogge anst 3 fan ús leden mei oan'e Provinsjale Jeugd-damkampioenskippen.

Jo sjogge it: om leden te stimulearjen en de mooglikheid te jaan om persoanlik foarút te kommen, kinne jin net om in lidmaatskip hinne, fan in lannelik bûn.

Op redens oer.....fan Hylke Speerstra.

De sinne wie der noch net iens, doe't wy ús op'e Hearresleat by't Hearrrenfean opbûnen. Ik seach him dêr op my stean te wachtsjen, kant as er op'e redens stie en ik tochte: "Blinder, do kinst my der hjoed ek wolris trochskuorre moatte!"

It earste eintsje wie ûnferjitlik moai. De swier beripe beammen yn it sinneljocht, de besnijde arken, boatsjes, it iis dat der prachtich hinne lei. Tegearre oan'e stôk. Hy ried foar en wie nochal wat grutter as my, mar sa koe ik de stôk moai yn'e rjochter earmholte lizze. En ik hie de lijte. Under Nijbrêge hellen wy in groujonge yn. "It riden fan'e jeugd hat ek net folle mear om'e hakken", sei er. Wy hiene it kapeltsje fan Haskerdiken al efkes hân, doe heakke it wat mei myn riden. It koe him oan my lizze, mar myn iene reed siet ek net lekker ûnder. Ik tocht by mysels, de kop derfoar hâlde, alles went, oan't hingjen ta. Doe't wy tusken it beton fan de spoarbrêge yn't Deel troch streken, sei er:

"Do kletterst der nuver hinne."Op dat stuit hie'k it yn'e gaten wat der mis wie: in teanlear brutsen. As him dit oerkommen wie, hie er de brot al ûnder wei hân. Dêr begûn er ek noch oan te streekjen. Hy die it der dochs net om? Op't lêst hold ik mei de iene hân de stôk fêst en mei de oare hie'k him by de broeksbân. Sa koe'k tagelyk hânwaarmje.

Doe't wy einlings fan't Eagumerdjip ôfsloegen en it opfeartsje nei't tuorke ta oprieden, tocht ik: hjir sil ik it him dan mar om'e noas wriuwe; dat ik it hiele ein mei in stikken teanlear riden hie en dat er dat net iens yn'e smizen hân hie. Al it moaie fan'e winternatuer wie, sûnder dat ik der erch yn hân hie en wat sjoen hie, oan my foarby flein. Allinne syn brede rêch, syn griis krânske hier ûnder de rûtsjese pet wei en de earwaarmers, dy't er op Sinteklaas krige hie, hie'k sjoen. By in daam koene wy net fierder. Doe't ik my begûn ôf te binen, hie hy de redens al ûnderwei,

rûn in eintsje it lân yn en gong mei de rêch nei my
ta by de hikke stean.

No moast ik hurd in eintsje pick-up tou besette.

As er dan werom kaam, soe 'k sizze: "It hiele ein ha 'k
mei in stikken teanlear riden, ik sil't earst mar
ris meitsje". Mar ik koe gjin toutsje fine.

Dy ferrekte Eagumer boeren brûkten by de hikken izeren
paktried.

Hy stie der noch; roerleas en seach de kant fan Idaard
op. Ik leau, ik soe krekt roppe fan:

"myn teanlear is al lang dwerstroch" en dêr draait
er him om en seit deagemoedereard: "Sjochsa, en no
sille wy dat teanlear fan dy ris meitsje".

Hy seach my oan mei syn dûnkergrize eagen, sa't er
dat al jierren oanien no en dan die en spriek mei
in fyn glimke: "Hurdkop dyst' biste!"

útjouwerij: "De Friese Pers Boekerij B.V."

De opbringst fan de kollekte foar it "Geestelijk Gehandicapt kind" wie f. 383,65, fan de Simavi-kollekte f. 285,10 en fan it Astmafonds f. 543,25.

Wisten jo, dat.....

- Frou Breimer foar op'e "Zuid Friesland"-krante stien hat, om't hja foar de 10de kear meidien hat oan de "Zwemvierdaagse" yn it swimbad yn Lemmer?
Hja docht dit al tsien jier lang mei har beppesizzers, yn'e hjerstfakânsje en krige hjirfoar in gouden medalje!
- fa. S. Reekers yn Sleat no in ûnderlein monteur mei de nedige pepieren hat, dy't jo waskmesine of oare apparaten meitsje kin?
Jo kinne dêrfoar daliks skilje nei nr. 204.
- M. v/d Wielen op woansdei 21 oktober 1987 de jûns om 8 oere in gouden spjelde krige hat om't er 40 jier lid west hat fan de Ned. Konijnefokkers Bond en meioprjochter fan de "Pluimvee en Konijnenfokver. Balk en Omstreken"?
En winner fan in protte bekens en medaljes (ien kear sels in U fan Uitmuntend en dat is tige unyk yn'e fokkerswrâld, Dêr't kninen ek geregeld ferkocht wurde nei België ta.
- dat de hear Ten Heuvel nei in protte ynspanning de klok fan ús Roomske tsjerketoer wer oan'e gong krige hat?
Jehannes Mous hat him tige assistearre by dizze réparaasjes, op sa'n útsûnderlike hichte!
Alle Sleattemers kinne no de goede tiid wer ôflêze op ús moaie, âlde toerklok, dy't as iennichste klok fan'e rûnwei ôf, te sjen is.

- dat Pipode Clown mei syn Mammeloe, op'e Hofmanspôle weromkommen binne, yn'e persoanen fan Fred en Hennie Haarsma?
- dat 5 bern fan'e kristlike skoalle it, nei ferskillende foárrondes al bracht ha ta de finale fan it Skoalle-Damkampioenskip fan Fryslân op 16 desimber?
Hja hearre by de lêste 6 skoallen, dy't hjiroan meidogge!

Utkomsten fan de rebussen en de puzzel: Jan bls. 11

1. Wy moatte allegearre goed op it fryske gea passe.
2. b e a m
e s k e
a k e r
m e r k
3. It is de boer al-like-folle, oft de ko skyt of de bolle.

SOARGEN

ik sit der oer yn
as ik moarn net mear bin
Ged it wol oernimme kin
en ferjit dat
Hy it hjoed al oernaam hat

Ek diskear komme der wer in tal nammen fan âld-
Sleattemers yn'e Stedsomropper te stean, dy't tige
graach ris in kaart fan ús ha woene.
Minsken fan Sleat: ferjit harren net, lit har fiele
dat se noch by ús hearre!
"Wat jimme ek mar foar ien fan myn allerearmste
bruorren dien hawwe, dat hawwe jim foar My dien".

Hjir komme de nammen:

Willem Haringsma
Gezinsverv. tehuis "Lunia"
Molenhoek 2
8421 PG OLDERBERKOOOP

Alie de Vries
Gezinsverv. tehuis "Uterdyk"
Uiterdyksterweg 65
LEEUWARDEN

Boppedat sit Pier Smit al jierren yn Boeijenoord
yn Assen en wenje Mefrou Verbeek en har skoansuster
Kee en Mefrou Schilstra no allegearre yn Ferpleechhûs
de "Ielânen", Harste 11, Snits.

Binne der noch mear minsken dy't op dizze wize ek
ris troch ús nei foaren helle wurde moasten, wolle
de lêzers ús dit dan asjebleaf trochjaan?

Mevr. Breimer deed 10 jaar lang de zwemvierdaagse met haar kleinkinderen. Foto Zuid-Friesl.

Elfstedentocht 1986 op het Slotermeer.

Nieuw stadsbeeld.

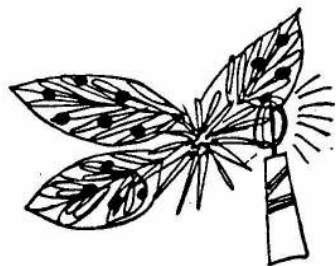
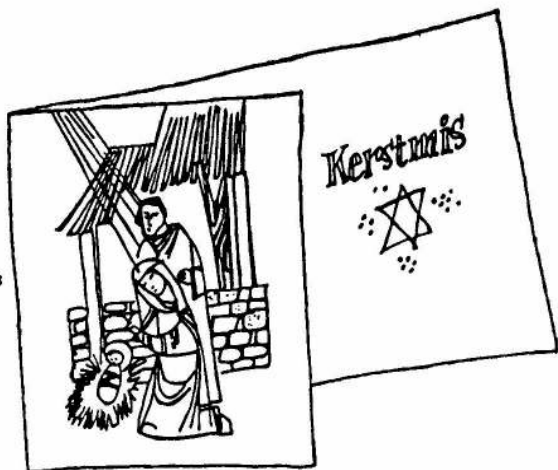

KERSTKAARTEN

Het is een mooie gewoonte elkaar met kerst een kaart te sturen. Lange linten vol kaarten zie je in de huizen hangen. Is het 'n gebaar van sleur, een "must", een gewoonte?

Je kunt op verschillende manieren een kaart sturen:

- aan iemand die je heel vaag kent, als gewoonte
- aan iemand die je goed wil doen, iemand die eenzaam is
- aan iemand aan wie je verplicht bent iets te sturen (je baas)
- aan iemand die je erg graag mag.

LICHTDRAGER VOOR ANDEREN

Je kunt zelf een kaart maken, dat kan veel tijd kosten. Je kunt ook naar de winkel stappen en er 50 tegelijk kopen. "Dan ben je er vanaf!" Op welke wijze probeer je lichtdrager te zijn in het sturen van kerstkaarten? Denk maar eens aan de kaartenactie van Amnesty International. (Kaarten sturen naar politieke gevangenen. Vraag adressen aan bij Amnesty International, 3e Hugo de Grootstraat 7, 1052 LJ Amsterdam, tel: 020 - 847905).

KERSTKAARTEN STUREN

- UIT GEWOONTE?
- OM IEMAND GOED TE DOEN?
- UIT VERPLICHTING?

Ek al kaam dit stikje fier nei ynleverdatum (28 okt.) en till. ôfspraak binnen - om dit de feriening net belije te litten, - hat de redaksje besletten, om dit dochs noch te pleatsen.

VERENIGING "DE KORENMOLEN"

Zoals velen van u wel zullen hebben gemerkt, is er het afgelopen seizoen druk gewerkt aan de restauratie van onze Korenmolen. Het spoorwiel moest vernieuwd worden, maar ook andere delen van de molen waren hoognodig aan vernieuwing toe.

De totale restauratiekosten hebben f. 35.000,-- bedragen.

Gelukkig ontvangen we de nodige subsidies van Rijk, Provincie en Gemeente, doch een deel van de kosten, b.v. de voorfinanciering, komt voor rekening van onze vereniging.

U begrijpt, dat dat voor een kleine vereniging als de onze een zware last is. Toch is het uitermate belangrijk, dat er regelmatig onderhoudsrestauraties plaatsvinden, zodat dit prachtige monument voor Sloten bewaard blijft.

Het Bestuur wil dan ook langs deze weg een beroep op U doen, om onze vereniging financieel te ondersteunen, door lid of donateur te worden. De contributie bedraagt f. 10,-- per jaar. Een fijne bijkomstigheid is, dat de gemeente voor elk lid een extra subsidie geeft van f. 10,--.

Je kunt dus zeggen, dat uw tientje twintig gulden waard is. Het Bestuur hoopt dat u spontaan op deze oproep reageert en dat wij U allen binnenkort als lid mogen noteren.

Bij voorbaat al vast heel hartelijk dank.

Het Bestuur.

BRULLOFT

Sjoerdsje fan'e smid troude earjuster mei reade-Lammert.
It hiele doarp wie op it feest, mei'k wol sizze.
Wa soe net meidiele wolle yn de freugde fan Sjoerdsje?
It wie prachtich, dat Sjoerdsje no part krige oan
It Grutte Lok, al wie it dan mei Lammert.

Wat Sjoerdsje yn dy âld Lammert seach wie ús in riedsel.
Mar it wiene ús saken net.

Dy brulloft stie der by!

In man út'e Wâlden hie de lieding en iepene it feest
sa-moai-koartswilich.

Wy krigen kofje en in taartsje. De searemoanjemaster
stie de mûle net stil en makke kwinkslaggen, sa bot,
dat âlde Bauke de triennen oer de wangen rûnen en
de slachrjemme him yn'e snor trille.

Allinne Sibe siet mar wat stúmsk achter syn bakje
kofje, hy klearre op doe't de kofjeboel oprêden waard
en it oan it slokje ta wie.

De hiele seal waard fersjoen. Skaaltsjes mei tsiis
en woarst waarden op'e tafels set; flachjes oan in
stokje derby...

By de twadde omloop kamen der skalen mei fan dy brune
bosters op'e tafels. It rûkte goed.

Sibe hie it twadde slokje al linich achteroer slein
en taaste nei sa'n baltsje, stiek it yn ienkear yn'e
mûle.

Wat der doe barde wie ferskriklik: Sibe rôle mei
de eagen, joech rare lûden en wy tochten oars net
as: "Hy is net goed wurden!"

Nei in hoartsje bekaam Sibe. Hy slokte in kear-as-
wat as in ielreager en sei: "Ik ha my de bek brând!"

Rûch praat, dat is sa, mar wy wiene warskôge.

Jeltsje.

Vereniging Stadsschutterij Sloten

Voordat we verslag gaan doen van onze activiteiten in 1987, willen we langs deze weg eerst alle 115 donateurs en alle gulle gevers van een vrijwillige bijdrage, tijdens onze geschutsdemonstraties, hartelijk danken. De optredens van de ver. zijn iets afgenomen t.o.v. 1986 (15 tegenover 19 vorig jaar). De volgende optredens vonden plaats:

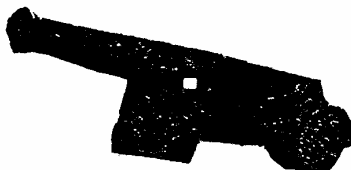
Op 30 april werd reeds traditioneel, het seizoen geopend door de ploeg van het jaar 1987, de Skûtsje-bemanning van de "Stêd Sleat", op 29 mei een optreden voor de Oldtimers, op 30 mei het Schuttersfeest in Bourtange, op 3 juli - deelname aan de trimloop, op 4 juli een optreden op sipelsneon, op 27 juli een optreden voor de elfstedentocht voor vaartuigen, op 17 augustus, tijdens het I.F.K.S.-zeilen en op 4 september een optreden voor een bankdirecteur.

In de periode van 10 juli t/m 21 augustus, waren de geschutsdemonstraties op de vrijdagavond, alwaar op 7 augustus concertmeester Klaus Holterman en op 14 augustus Jan Stekelenburg (NOS-sport) het kanon hebben afgeschoten. Op sipelsneon hadden we een stand, waarin kon worden ingeschreven als nieuwe donateur en het spelletje: "Hoeveel gram weegt het kruittvat van de stadsschutterij?"

Ons verenigingslid, stadsomroeper Pieter Haringsma, is 6 juni j.l. Nederlands kampioen stadsomroeper geworden en ook verdedigde hij zijn titel met succes in het NW Overijssels kampioenschap.

Dit jaar hebben we nieuwe riemen aangeschaft, die uitstekend bij de uitrusting passen. De marketentster is gekleed in een nieuwe jurk en de stadsomroeper is voorzien van een paar nieuwe schoenen, verder is de opbergkast in de Poarte afgewerkt. Voor volgend jaar staat op het programma, afhankelijk van de financiële positie, de aanschaf van nieuw schoeisel. Ook voor 1988 hopen wij ook op uw steun te kunnen rekenen om onze vereniging actief te houden.

--- --

De redaksje fan 'e „Stadsomroeper“
winket elkenien nofolke
festdagen en in goed 1988
ta!

Een verhaaltje van een oud-Slotenenaar.

In 1981 hebben we met pijn in het hart Sloten verlaten. Maar al zijn we dan geen Slotenaren meer, onze gedachten gaan nog vaak terug naar de plaats waar mijn vrouw geboren en getogen is en ik het grootste deel van mijn leven gewoond heb. En hoe kan het ook anders.

Al zijn onze kinderen er niet geboren (dat was in het ziekenhuis in Sneek), ze zijn er wel opgegroeid. We hadden er ons werk en vonden, dat we er heel mooi woonden. Bovendien hadden en hebben we nog steeds met veel Slotenaren prettige contacten.

We blijven zodoende met het wel en wee van de stad en haar inwoners vrij goed op de hoogte.

En dan heb ik al sinds 1947 het voorrecht, betrokken te zijn bij het bestuur van het Van der Wal's Rusthuis en na de gemeentelijke herindeling tevens bij dat van de Van der Wal's Stichting.

En als ik U vertel, dat we ook nog geabonneerd zijn op de Balkster Courant, De Kerk roept en natuurlijk op De Stadsomroeper, dan is er dus beslist geen sprake van "Uit het oog uit het hart".

Wat ons trouwens opvalt, als we in de telefoongids zien wie telefonisch zijn aangesloten, is, dat er nogal wat namen in voorkomen, die ons onbekend zijn en dat namen van mensen, die we kenden zijn verdwenen.

Wat verandert alles toch snel.

In het afgelopen jaar is Sloten nogal eens in het nieuws geweest en naar ik heb begrepen zal dat ook in het komende jaar weer het geval zijn. Laten we hopen, dat het in positieve zin zal zijn want

SLEAT MOAT BLIUWE!

Heereveen, nov. '87

J. W. Hamburger.